

(Napoleon I, Keiser av Frankrike)

En smuk Bise

om

Napoleons Fangenskab.

Kristiania.

Trykt hos H. C. Larsen.

1871.

V box 13:379

Met. Dig, elste Frankrig, mit Farvel jeg byder,
eller: Det er et Land, dets Sted er høit mod Norden.

Længt fra mit skønne Frankrigs Bjerg og Dale
Som Fange sidder jeg i Fiendens Land,
Og tomme staae de gyldne Keiserfale,
Mens Frankrigs By og Stæder staae i Brand.

Med Graad i Diet staaer min Keiserinde,
Forhadet af Fiende og forladt af Ven,
Min Søn fra spæd saae Keiserfolen skinne,
Hvad er han nu, hvor skal han vante hen?

Jeg elsker Frankrig som min Fæders Bugge,
Dets Børn er mine Brødre her paa Jord,
Og det er tungt i fremmed Slot at sukke
Som Fugl, der i forglubte Fængsel boer.

Hvor Lykken dog sig hastig om kan vende,
Før førte jeg tidt Frankrigs Børn til Seir,
Nu følger Tab og Uheld os til Ende,
Og jeg maa sidde her i Fiendens Leir.

Min tappre Hær for Overmagten segned,
Kun een mod tre de holdt dog tappert Stand,
Skjændt Tusinder af Preussens Svende blegned,
Frem mhyldre de dog end som Orkneus Sand.

Min General, som Alle monne feire,
Min Mac Mahon er saaret, maafløe død,
Og saa Bazaine, snart vil man henveire
Den tappre Hær, som Fienden Døden bød.

See Algier, Alma, Krim, Magenta stiger
Frem for mit Blik i Seirens Straaleglands,
Beundret, frygtet af Alverdens Riger
Jeg med mit Folk stod hæft med Laurbærfrands.

Da svang Europas Røver atter Sværdet,
Med Lumskhed, Svig han trængte stadig frem,
Vel mødte vi den Feige uforfærdet,
Men vi stod hele Tiden En mod Fem.

Ved Sedan sank den franske Drn i Støvet,
Som Fanger førtes bort den hele Hær,
Snart var min stolte Throne jeg berøvet
Og Oprørsstiftere ved Magten er.

Men trofast er Armeen, og naar Saaret
Er atter lægt, som Krigens Magter slog,
Stolt skal min Søn jeg atter da see kaaret,
Og straffe dem, som Folket frækt bedrog.

I Slaget søgte jeg forgjæves Døden
For Frankrigs Held, men det forgjæves var,
Fremad jeg stormede i Morgenrøden,
Og kæmped med den preussiske Husar.

Da faldt min bedste General, min Støtte,
Det Slag var tabt, og Preussen Seier vandt,
End kæmped vi dog hæft, men uden Nytte,
Og Tusinder end Helte døden fandt.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30
0 mm
Dag for mit Frankrig Alting glad jeg bærer,
Farvel Du Land, som har min Lykke skabt,
Dit tappre Folk jo hele Jorden ærer,
Og endnu har Du ei din Hæder tabt.

End staaer Du stærk, og kan Du Seier binde
Og jage Fienden fra vort Fædreland,
Da glad jeg favne vil min Keiserinde
Og juble med min Søn: Hil Frankrigs Mand!